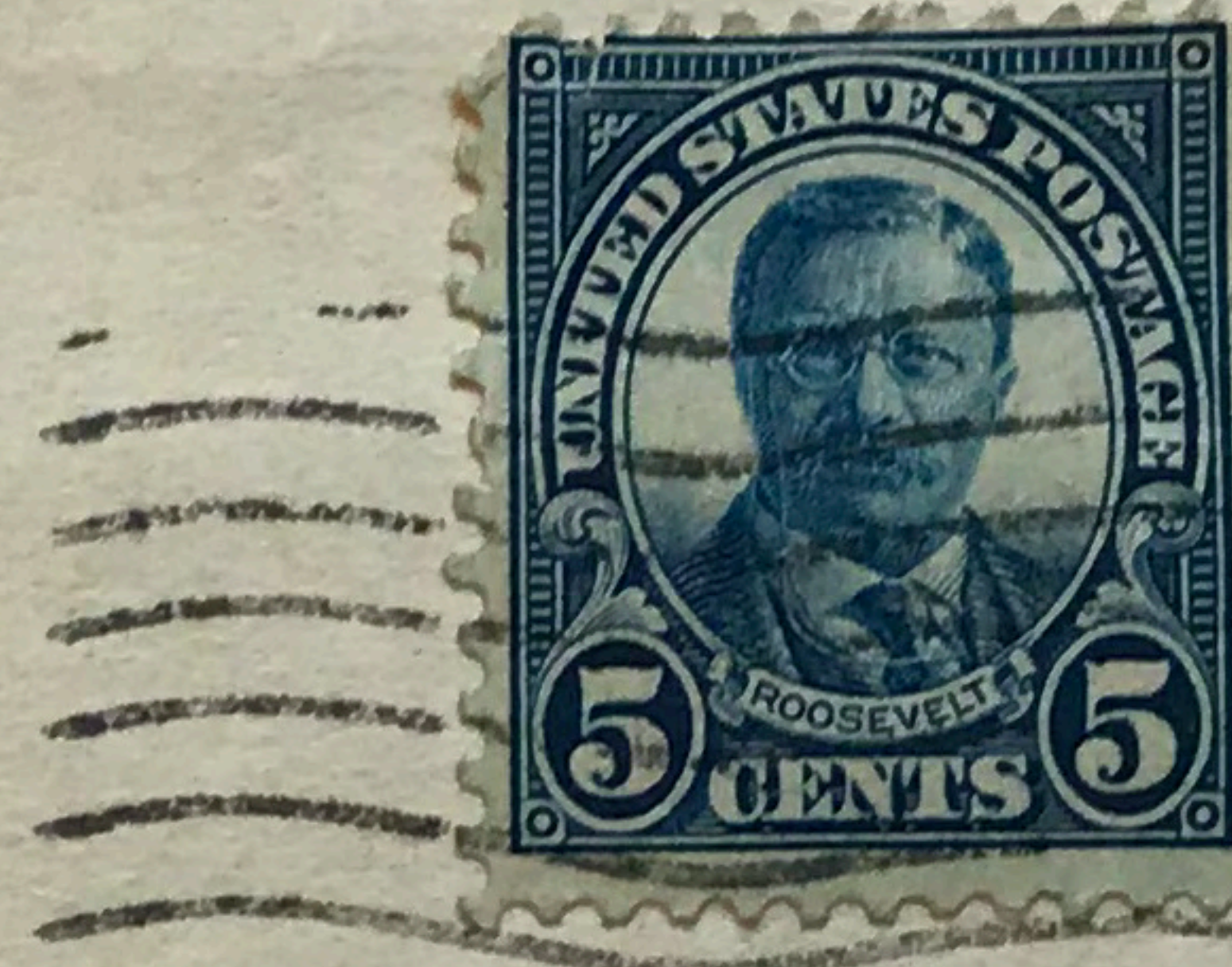


Olga Nelson
R.D.2. Ontario, N.Y.
U.S.A.

44) 33607140
24.1
96
96

CORNING
NOV 14
5:30 PM
1928



Miss Henrietta Christensen

Vibenshusgade 16 st. no.

København

Europe Denmark

R. D. 2.

Oresonta, New York
November, 14, 1928

Kære Henrietta

Mange Tak for dit Brev som jeg modtog sidste Uge. Det vilde glæde os meget at se dig snart, om du bestemmer dig at komme herover. Jeg er sikker paa at du kan faa arbejde. Der er altid Trang til Piger i Hus-arbejde, og Skandinaviske Piger er der Premie paa. Om du er heldig, og faar en Plads der er ikke for svært, kan du jo studere Engelsk - og det vil ikke tage en lang Tid forud du kan sproget godt. Og jeg tror du kan faa Plads paa en Hospital uden Besvarlighed. Der igu, tror jeg at Danske Piger er meget søgt efter.

Det vil jo ikke være solskin, det hele. Mange nykommere længes meget efter Vennerne og Familien. Ikke alle Amerikanerne er flinke og venlig - og de fleste Folk har saa travlt med det meget i Livet at det er haardt at staad ene. Men det er det samme for os, naar vi flytter

fra Plads til Plads. Det tager en Tid inden man føler tilfreds. Men, om du kommer skal du have dit Hjem hos os - og være en af vores. Det vilde Mor have ønsket.

Hjemmet er tomt uden kære Mor. Det er endelig for os alle, og især for Far og Karen som er altid Hjemme. Fader har ikke været rask eller stærk i flere Aar, og sidst Vinter var han daarligt meget af Tiden - og det begynder ikke saa godt nu til efteraar. Karen er heller ikke rask, men hun har været mere tilfreds i den sidste Aar. Hun maler paa alle slags Kurve som hun køber - det har hun saadan en Lyst til. Hun er ikke stærk nok til at gøre en stor Forretning - men hun gør lidt Handedskab. Agnes er Lærerinde i Byen (2 Dansk-mil) hjemme fra. Hun kører i Bil hver Morgen og Aften. Jeg vilde ønske jeg var i vor Hjem-by ogsaa, men jeg er 150 Engelsk mil, 40 Dansk mil, borte. Jeg har kørt hjem i min Bil ontrent hveranden Uge. Naar Sue kommer kan jeg ikke gøre det. Om Far bliver ringere afgiver jeg min Plads - men jeg haaber for han skyld at han kan

blive rask.

Mor var meget syg for 2 Maanedes.
Vi haabede at hun vilde komme over det,
og det var derfor at vi skrev ikke til
eder alle i Danmark. Vi vilde ikke bekymre
eder - dog burde vi jo have skrevet.
Men selv om vi var bange for at vi skulde
miste hende, kom Døden pludseligt og uventet.

I Maj Maaned var vi alle hjemme
at se Mor. Kristian og Loren kom fra
Chicago, og vi andre er ikke saa langt
borte. Mor blev meget bedre igen - og vi
rejste hver til vores Plads. Først fik vi
en Kvinde, en Praktisk Sygeplejerske at
være hjemme. Mor blev ved at bedre
i den næste tre Uger. Jeg var hjemme
en Par Gange - og hun kom sig saa
godt. Saa begyndte det at gaa lidt tilbage
ad - Mor blev utilfreds med Sygeplejerske
og der var meget der bekymrede Mor. Hun
var altid saa slemt til at bekymre sig.
Efter en Uges Tid af dette mærkede de der

hjemme at det gik tilbage ad. Og da Mor
begyndte at kalde for mig at passe hende,
og de sendte for mig, var det forst jeg
viste hun var ringere. Da jeg kom
Hjem var Mor saa forandret, og saa meget
meget daarligt ud. Men saa var det ligesom
hun blev bedre igen. Jeg har jo ikke
fortalt hvad Sygdommen var - kommer jeg
i Tanker om. Det var Hjertet der havde
ingen Kræfter, og Nyerne var tillige daarlige.
Hjertet blev stærkere igen, og i hendes
sidst Uge var det Nyerne der blev mere daarlig.
Men til sidst var det Hjertet der brast.

Fredeag Morgen kom jeg tidlig ned. Mor sagde
hun havde en god Nat. Hun spiste godt.
Jeg vaskede hende, og fik hende oppe
i en Stol. Hun kunde ikke hvile godt
enten siddende eller liggende. Saa hun
var oppe og ned. Hun blev ikke oppe
lange - men vilde snart oppe igen.
Og jeg hjalp hende til Stolen, vendte mig
for at tage en Skalk til hendes Skuldre,
og saa at hun bøjede sit Hoved. Da
var Livet over, og Mor hvilede sig
fra hendes mange Aar Træthed.
Vi er saa glade ved at Døden kom
lettelig - og da vi saa den Fred

der kom over hendes Ansigt kunde vi aldrig ønske hende tilbage. Hun saa tyve aar yngre ud i Døden end da hun levede. Hun saa ud som hun gjorde paa vor Familie Billed. Jeg kunde ikke tro der kunde ske ^{den} stor forandring. Det var godt at staa og se paa hende og Rummet blev saa tom da vi tog hende ud af Huset. Hun ligger i en smukke Plads - det er 2 mil hjem fra - men vi kan se det lige over fra ^{vores} Hjem. Der hviler hun godt. - og jeg begære kun at vi maad alle faa Lov at gaa ~~staa~~ saa stille som hun gjorde.

Hils Karenis, Katrinis, Krestis, og Niels saa mange, mange Gangs fra os alle.

Skriv saa snart du kan igen. Om du kommer, og Skibet kommer ind ~~den~~ en Fredag, Lørdag, eller Mandag vil jeg prøve paa at møde dig. Om jeg ikke kan vil jeg faa Kusine Louise Madsen til at gøre det. Hun er nær den store By.

Nu er rigtig glad og velsignet Jul og
Nytaar ønskes eder alle fra os alle.

Din Kusine

Olga